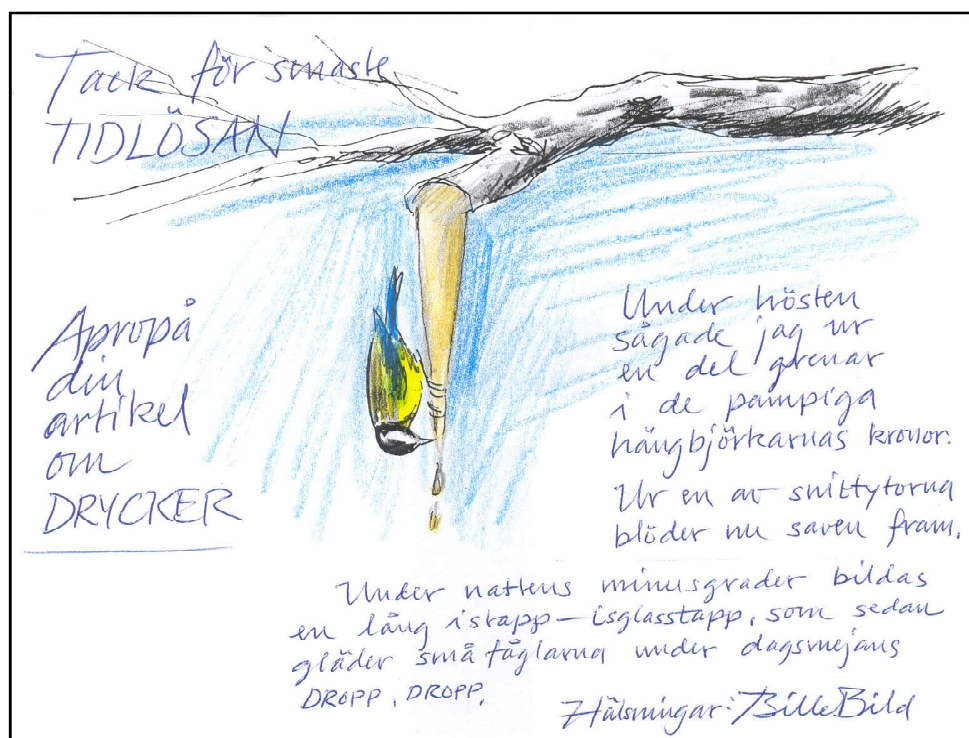

**Tonträff vid Husby skola
missa inte den 5 juni**

Nr 2. April 2004. Årgång 11

OMSLAGSBILDEN

Brev från läsekretsen

Det kom ett brev efter en artikel i Tidlösan Nr 2 2003. Vännen BilleBild, alias Birger Persson i Knivsta, hakade på det vi skrev om att ta vara på björksav om våren. Nästa nummer av Tidlösan skulle ju inte komma ut förrän i augusti. Vi tyckte då det var bättre att spara brevet med den trevliga teckningen till ”rätt årstid”. Den är här nu!

Innehåll	Sid		
Ledare.	3	Hänt och Händer	16
Märsta en jordbruksbygd	4	Kommande aktiviteter	17
Läderpåsepump, en urgammal vattenlyft	12	Föreningens funktionärer	19
Bomärken, de glömda tecknen	15		

TIDLÖSAN

Utges av:

Husby-Ärlinghundra Märsta
Hembygdsförening
Husby skola, 195 92 MÄRSTA
Postgiro: 36 15 92-9

Tidlösans planeras utkomma:

4 gånger per år.

För information om kommande
aktiviteter, ring tel. 08-591 136 36
i Hembygdsgården.

I redaktionen:

Giselher Naglitsch, ansvarig utgivare
Tel. 08-591 155 14

Sven Eriksson
Tel.: 08-591 432 95
E-post: sven.0859143295@telia.com

Manus mottages med tacksamhet.
Redaktionen förbehåller sig rätten att
korta och redigera det insända materialet
i samarbete med författaren.

Tryck:

PP-TRYCK, Märsta

Tack kära läsare!

Det här numret av Tidlösan har till största delen kommit till genom läsarnas medverkan. För redaktören känns det underbart när ni läsare hör av er för att dela med er av erfarenheter och upplevelser. Ni är alltid välkomna!

Martin Johansson skrev: Roligt att du vill ta in min artikel i Tidlösan. Jag har minst fem artiklar till färdiga i olika ämnen och flera blir det. Jag har funderat mycket på dokumentation av mina första år i Märsta, men inte kunnat börja med den. Det har räckt så väl med det jag skriver om Vimmerbytrakten och där har jag mycket kvar än. Det jag är mest angelägen om att få nedtecknat är allt negativt som fanns, både i samhället, i företagen och för övrigt bland människor och blanda upp det med det positiva. Det blir så lätt ställt på undantag, därför att det är så känsligt och berör nu levande människor. Ingen vill ta i det. Resultatet blir en skev bild av den verklighet som fanns - ett Tomtebo, en Söndagsskola och Tänk vad bra det var förr! Men hur gör man? Det är den stora frågan.

Ja, det är väl bara att göra som Martin. Sänd ett utkast till redaktionen så kan vi hjälpas åt att få balans i det hela. Ensam kan man åstadkomma mycket – och tillsammans klarar vi det mesta.

Störst utrymme får dock Gösta Andersson, som sitter i Östersund och minns sitt ungdoms Märsta. Vi hoppas på flera rapporter.

Tack också BilleBild i Knivsta, för den fina teckningen Du sände mig i fjol. Den kom så väl till pass nu i vårens tid.

Så vill jag tillönska alla läsare en skön sommar!

Giselher

Märsta – en jordbruksbygd

På en mansålder har en förändring och utveckling skett, som vi på 30- och 40-talen inte kunde drömma om. Socknen hade då knappt 1000 invånare. Brödfabriken (Kungsbröd) hade upphört och det var bara Sörlings samt Lindgrens färgfabrik kvar i industriväg. Ja, sågen nere vid ån - bakom "Färgen" - hade ännu inte brunnit ned, men där jobbade inte så många.

Jordbruksbygden

Där idag tusentals människor bor i villor och i hyreshus, hade vi på bondgårdarna vårt liv och vår utkomst. På Westholms Sätuna bodde många, och den bördiga marken ner mot järnvägen och även på andra sidan var till fullo brukad. En del av Sätunas mark med höhässjor syns på gårdet till höger om Sigtunabussen, som just har

passerat "Korsvägen" och är på väg i backen uppför Stationsgatan, strax nedanför där brandstationen ligger i dag. Bakom bussen syns den fyrkantiga fastigheten där Efraim och Thyra Hedlund hade charkuteriaffär. Där hade senare Gustav Hedström - en av mina barndomskamrater - sin speceriaffär innan Hälsokosten och ännu senare Presenten flyttade in. I den ljusa villan till höger bodde Filadelbias dragspelskung Emil Andersson. På gårdet byggde senare Sörling ut sin verkstad ytterligare, och där är idag ett radhusområde.

Vid den fortsatta utbyggnaden norrut försvann Arenbergagårdarna och marken mellan Söder- och Norr-Kvallsta samt en del av Ekillas mark. Även Rolstas mark gick delvis åt till villaområden.

I "Gammelmärsta", som vi sa' om bondgården bakom Agnes Johanssons matservering - just till höger om vägen ner mot Tingvallaområdet - låg ett levande jordbruk med kor och hästar, svin och höns alldeles intill Ericssons affär. Där Märsta Centrum ligger har jag kört dynga och hässjat hö åt "månskensbonden" Gustav Rassing på Nymärsta. Samma arbetsuppgifter hade jag även hos Olle Wallin i Valsta en sommar på det tidiga 40-talet. Det var där "Muren" står samt där Tvärvägen ligger nedanför Arhem. Det är lite av ödets ironi, att jag tjugofem år senare kom att bo på dessa åkrar. På Valsta fanns, liksom på flera av de större gårdarna, en ganska fast lantarbetarkader, s k statare.

Även mitt föräldrahem - Ekilla - är borta sedan många år. Betesmarkerna norr om Telemonumentet är villaområden och åkrarna mellan Kvallstugårdarna likaså. Men när man kommer en bit ut från samhället ser man ett och annat sädesfält och kanske ibland en skördetröska, såvida inte åkrarna är beväxta med buskar, så att man kan få bidrag. Någon ko har jag ej sett "i modern tid", men möjligen en och annan travhäst.

Livet på gården

Jag har en hel del kort från den här nu så avlägsna och för många helt främmande tiden. Det är således kort som är omkring sjuttio år gamla.

När det var söndag markerades detta med lite finare klädsel. På trappan framför Ekilla har såväl farmor som

far och mor klätt upp sig. Kortet visar att vi hade el. Gårdarna bortom Ekilla - Sundveda, Sundvedatorpen, Tullen och Ölsta - var ännu ej elektrifierade.

Stenbacken med Telemonumentet skymtar till höger och Lill-Ekilla med flaggstång i bakgrunden. Här, där många Märstabor har sina villor idag, fick jag som grabb hämta kor

till kvällsmjölknigen. Vi korsade gamla E 4 innan vi var hemma. Trafiken var ej så tät då. (*Riksväg 13, även kallad "Risktretton", red anm.*)

Åt andra hållet hade vi den bördiga dalgången mot Odensala, som syns i bakgrunden. Bortom högra skogsdungens udde ligger Brista.

Tidigt 30-tal skars rågen med självbindare, som normalt drogs av tre hästar. Det är min far Gustav Andersson och Axel Lundvall på kortet. Axel flyttade senare till Sundveda och tog med sig Svea, som han gifte sig med.

Några år senare, 1935, hade vi den första traktorn och det var en Fordson.

Jag var drygt 7 år och kunde ”koppla ur” men inte växla, så far fick hoppa av och lägga i växlarna åt mig. Nästa steg i utvecklingen var en Lantz Bulldog, som gick på råolja i stället för fotogen. Men genom drivmedelsbristen under andra världskriget kom hästarna till heders ett tag igen.

På åkrarna fanns inga stora, vita plastrullar med foder. Det var slåttermaskin som drogs av två hästar och sedan släpräfsa och hässjning av höet. Den sociala biten i tillvaron under

skördarbetet blev tillgodosedd vid för- och eftermiddagskaffet. Här sitter från vänster Agnes Holmström med blivande man, Edvin Gustavsson, min far och bror Thore, Oscar Hammars-

son och min morfars bror Axel Johansson. Står gör Petrus Lundgren. Skördarbetet var ett jobb för många före dagens maskiner.

Dagens människa ser nog vår tillvaro för snart en mansålder sedan som en idyll. För grisarna kanske idyllen var bra, om man tänker på jultinkornas kvalitet.

Måne även våra frigående fjäderfän, med stora landsvägen Uppsala - Stockholm i bakgrunden, hade en angenämare tillvaro än dagens burhöns.

Vi hade ju skog också, som låg mellan Valstas, Steninges och Sundvedas skiften. Till jularna var granarna en bra inkomstkälla. Här är några stora granar från ett bestånd nära nuvarande vattentornet på Valstaområdet under uttransport.

Min far i mitten har hjälp av slaktaren Efraim. Han bodde i en liten stuga vid Lill-Ekilla. Längre senare den förste chefen för hemvärnet i Mälardalen, en tidstypisk tjejmössa. Barbro Janson fylle

Åren går fort och minnet blir ju inte bättre. Minnen, som vi kan få del av i kommande r

far i mitten har hjälp av slaktaren Efraim Hedlund och Oscar Hammarsson, som vid den här tiden i en liten stuga vid Lill-Ekilla. Längst bak står Rickard Frödin, som bodde i Korslund. Han blev den förste chefen för hemvärnet i Märsta. Den lilla flickan vid hästens huvud är min syster, som bär typisk tjejmössa. Barbro Janson fyller sjuttio till sommaren.

går fort och minnet blir ju inte bättre. Säkert finns det många som har bättre kort och mer spännande n, som vi kan få del av i kommande nummer av Tidlösan!

*Gustav Andersson
Östersund*

Läderpåsepump – en urgammal vattenlyft

Lyfta upp vatten ur brunnen med en läderpåse på en stång i en trätrumma – kan det verkligen fungera? Jodå, det gör det. Läderpåsepumpar fanns i senmedeltidens slott och var billiga och bra pumpar för bönder och fiskare åtminstone fram till andra världskriget.

Vårvintern 2003 var jag igång med att skriva om vattenförsörjning och brunnar i äldre tider. Jag pratade med min yngre bror om detta och han berättade om en vattenpump han hört talas om i sin ungdom. Den kallades *lärpåsepomp* på Vimmerbydialekt.

År 1955 hade en granne visat honom resterna av en sådan på torpet Modal under Vinketomta säteri i Vimmerby socken.

Ingen av oss visste hur en vattenpump med läderpåse var gjord eller fungerade, så jag satte igång att leta efter kunskap. Men i de lexikon och fackböcker jag kunde få tag i fanns inget att hämta.

När det kom till hösten skrev jag till programmet Folkminnen i P1 och frågade om programmakarna hade hör talas om läderpåsepumpar. Efter ett par veckor lästes frågan upp i programmet, men Bengt af Klintberg och Christina Mattsson hade ingen kunskap att ge mig. De skickade frågan vidare till lyssnarna.

Det kom hela 21 brev till Folkminnen som svar. Genom tillmötesgående från Bengt af Klintberg har jag fått kopior av alla breven. De flesta

av dem kom från Östersjökusten – från Östergötland till långt upp i Bottenviken. Detta kom sig av att läderpåsepumpen har varit vanlig som läns pump i fiskebåtar och prämar.

En fil. doktor i konstvetenskap och arkitektur skrev att pumptypen användes i senmedeltida slott för att lyfta vatten till högre belägna våningar.

I flera brev finns skisser av pumpar och de visar lite olika varianter. Alla brev och skisser tycks vara tillkomna bortåt 50 år sedan brevskrivarna såg eller använde det de beskrev.

Från Ätran kom ett brev som berättade att brevskrivarens far tillverkat läderpåsepumpar. Bönderna använde dessa till att lyfta upp gödselvatten ur sina gödselbrunnar med. Han gav också en bra beskrivning av hur en sådan pump tillverkas och fungerar. Så här var det:

Fyra bräder spikas ihop, två sex tum breda och två åtta tum, till en fyrkantig trumma som får måtten 15 x 15 cm invändigt. Den görs så lång att nedändan räcker någon meter under lägsta vattenytan i brunnen och uppändan en knapp meter ovanför

brunnslocket. I nedändan monteras en enkel backventil – en bit tjockt, styvt läder fäst i sin ena kant. En halv meter från toppen görs en utkastare, en ränna av trä, som leder vattnet till det kärl det pumpas upp i.

Ned i trumman förs en smal trästång som är något längre än trumman. I nedändan på stängen är mittpunkten på ett stycke mjukt läder, 40 x 40 cm, fastsatt. Från varje hörn på läderstycket går ett snöre eller en tunn läderrem som med sin andra ända är fäst ett stycke upp på stängen. Lädret hänger under stängen, ungefär som en uppochnedvänd fallskärm. I stängens överända fästes en tvärså som handtag.

Då pumpningen börjar har vattnet i trumman samma nivå som vattenytan i brunnen. När stängen förs nedåt i trumman, viker läderpåsen ihop sig kring stängändan. Då stängen nått botten, dras den uppåt så långt det är bekvämt att lyfta. Läderpåsen vecklar då ut sig, fylls med vatten, tätar mot trummans insida av vattentrycket ovanifrån och lyfter den vattenpelare som finns ovanför. När stängen trycks ned igen, stänger backventilen och hindrar att vattennivån i trumman sjunker och en ny lyftning kan göras. Läderpåsen tätar inte helt i trummans hörn, men den mängd som läcker förbi är försumbar. Det blöta lädret glider mycket lätt mot trummans insida.

I de medeltida slotten var pumptrumman murad av släta stenar. Århundradens nötning av blött läder hade polerat dem alldeles glatta och blanka.

En nu 72-årig son till en fiskarbonden från Vättershaga har berättat för mig att familjens motorbåt hade en läderpåsepump tillverkad i plåt som läns-pump, när han var ung. Den hade ett runt plåtrör med ungefär 5 cm i diameter som "trumma" och utkastaren över relingen var också ett plåtrör. Deras fiskebåt däremot hade en pump med fyrkantig trätrumma.

När pumpen användes som läns-pump i båtar med tändkulemotor, höll sig skinnstycket mjukt och tjäligt av den olja som alltid läckte ut från motorn och flöt på vattnet vid kölsvinet.

Största fördelarna med läderpåsepumpen var dess enkelhet och att den kostade så lite i pengar för den som hade sågat virke från egen skog. Den som var någorlunda händig kunde tillverka den själv och det enda som måste köpas var en handfull spik och ett stycke läder. Pumpen var inte känslig för föroreningar och därför mycket bra att pumpa gödeselvatten med.

En av nackdelarna var att den inte klarade några större lyfthöjder. Varje meter vattenpelare har tyngden 20 kg, om trumman är 15 x 15 cm, och detta måste ha begränsat den bekväma

lyfthöjden till mindre än två meter. Givetvis kan man minska trummans mått, t ex till 10 x 10 cm, och då kunna lyfta ungefär dubbelt så högt med samma kraft.

I ett av lyssnarbrevet finns en skiss över en läderpåsepump som har en lång hävstång som för pumpstängen upp och ned. Det är samma princip som på den förr så vanliga, gröna "gårdspumpen". Troligen måste slaglängden vara betydligt längre än på en sådan pump, för att läderpåsen ska hinna vika ihop sig och vickla ut sig igen. Genom hävstången vinner man i kraft och kan klara högre lyfthöjd.

Det kan också vara troligt att det funnits pumpar utan bottenventil. I en sådan variant lyfts läderpåsen ända upp till underkant av utkastarrännan. Då bestäms mängden vatten per lyftning av hur långt under vattenytan läderpåsen trycks ner och därmed också tyngden av detta.

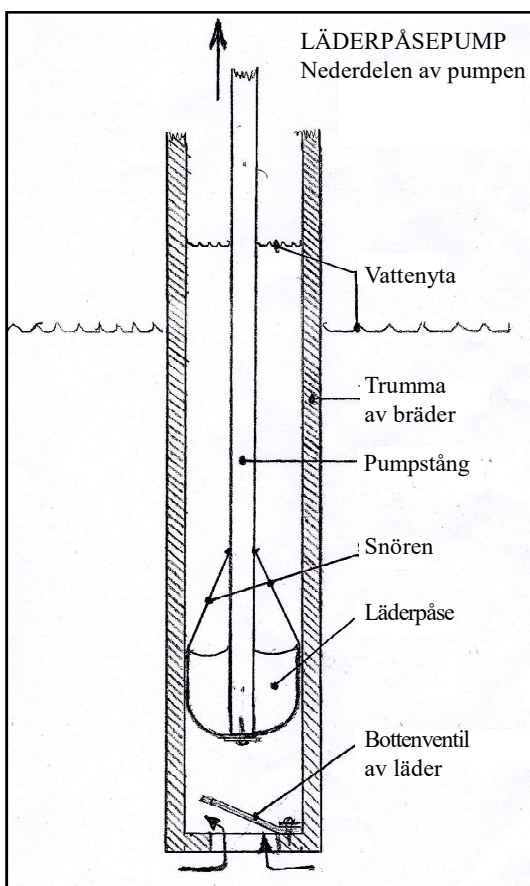
Den här beskrivningen är hopfogad av uppgifter från flera av breven till Folkminnen. Där det har funnits luckor i beskrivningarna har jag försökt fylla i med egna bedömningar och antaganden. Hur nära verkligheten jag kommit med detta vet jag först den dag jag tillverkar en

pump och provar hur den fungerar – om nu den dagen kommer.

Läderpåsepumpen är ett bra exempel på hur människor förr, med mycket enkla medel, kunde tillverka kluriga hjälpmedel som fungerade bra och som nästan inte kostade några pengar. Det gällde att hålla utgifterna nere i självhushållningens tid.

Dä inte dom store inkomstera en lever å – dä ä dom små utgeftera, har fattigt folk sagt i alla tider. Och eget arbete snålade ingen med – allra minst i Småland.

*Martin Johansson, Märsta
uppvuxen i Vimmerbytrakten*

Bomärken – de glömda tecknen

Bygde- och släktforskare stöter förr eller senare på bomärken, runstensliknande tecken som allmogen använde för att signera eller märka sin egendom. Många har fascinerats av dessa hemlighetsfulla tecken, och runt om i landet finns åtskilliga uppteckningar av byars och hela socknars bomärkesbestånd.

I de gamla byarnas täta gemenskap var det nödvändigt att märka jordbruksredskap, kärl, skålar, husgeråd, textil och annat lösöre. Bomärkenas främsta uppgift var att markera tillhörighet.

Man brände, skar eller sydde in bomärket, alltefter materialet. Av bomärkenas utformning märks att de liksom runor, formats primärt för att skäras i trä och att därför bågar och cirklar, som är svåra att skära i trä, är mer ovanliga.

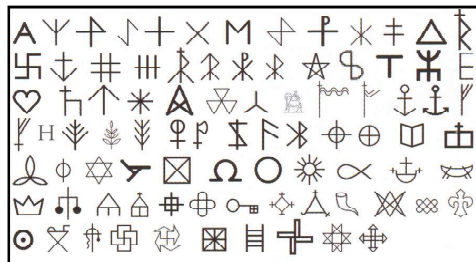
Bomärkena fungerade också som juridiskt bindande signatur, på samma sätt som namnteckningen idag. Vid köp och i rättsliga sammanhang undertecknade man med sitt bomärke. Det hängde naturligtvis ofta samman med att man inte behärskade skrivkonsten, men också långt efter läskunnighetens inbrott i Sverige finner vi exempel på att man ändå valt att underteckna med sitt bomärke.

Bomärkena har ärvts från generation till generation, från far till son, eller ibland svärson eller styvson. Bomärkesbelägg kan alltså vara till stor nytta vid släktforskning.

Bomärkesbruket är mycket gammalt. Redan i germanska folklagar från 400- till 800-talet nämns bruket av *signa*, till exempel i texter som handlar om märk-

ning av boskap. De äldsta beläggen av bomärken är dock från slutet av 300-talet i egyptiska papyrer.

Forskare har visat att många olika bomärkestyper är medeltida, kristna symboler som kors, treenighetssymboler, Kristus- och Maria- monogram samt olika helgonattribut. Tuve Skånberg har i en avhandling* redovisat sina studier av 27595 olika bomärkesbelägg från de nordiska länderna, England, Tyskland, Schweiz och Lettland. Mer än hälften av materialet visade sig vara kors i olika varianter. Somliga bomärken är utformade som evighets slingor. Avhandlingen lyckades identifiera drygt 70 bomärkesgrupper, med många olika varianter.

Mycket talar för att bomärkenas symboliska betydelse varit allmänt känd under medeltiden ända fram till reformationen, men att kunskapen sjönk i glömska innan 1500-talet var till ända.

Dags att dokumentera våra socknars bomärken

Bomärken återfinns framför allt i två sammanhang, dels som inskurna märken i olika bevarade träredskap och annat lösöre, dels i olika skriftliga källmaterial som mantalslängder, bouppteckningar,

Forts sid 17

Hänt

Årsmötet

Årsmöte har hållits i Husby skola. Antalet deltagande var inte så överdådigt. Men de som kom hade desto trevligare. Sång- och spelduon Linnea Lund och Inga Larsson svarade för underhålningen och Torbjörn Engholm ordnade med supén.

Rigmor Pettersson, Olle Hansson och Inger Viklund-Persson lämnade styrelsearbetet. De som var närvarande avtackades för sina fina insatser av Sven Eriksson. Övriga hade blommor att vänta vid lämpligt tillfälle.

Nyvalda ordinarie styrelseledamöter blev Maud Hedlund-Lidman och Hans Nilsson, nya suppleanter är Marianne Frank och Ann-Marie Kruhsberg. Styrelsens fullständiga sammansättning och konstituering, samt övriga funktionärer hittas på sidan 19 i detta nummer av Tidlösan.

Medlemsavgiften för 2004 fasställdes oförändrad, till 50 kr per enskild medlem och 100 kr för familj om 2 eller flera medlemmar.

Årets hedersdiplom

Vår mångåriga men tyvärr nu avgångna kassör Rigmor Pettersson (numera Wallin) och Åke Wallin avtackades vid årsmötet genom att tilldelas föreningens hedersdiplom. De får denna utmärkelse för mång-

årigt förtjänstfullt arbete för föreningen, Rigmor i styrelsen och Åke överallt runtomkring föreningens alla aktiviteter och på hembygdsgården. I samband med Rigmors pensionering har de valt att flytta till en gammal släktgård i Småland, där Åke redan tillbringat långa tider under senare år för att sätta den i stånd för att där njuta sitt otium. Vi önskar Rigmor och Åke att alla deras drömmar skall slå in i den nya hembygden.

Nya medlemmar

Vi hälsar följande nya medlemmar välkomna i föreningen: Kite och Jan-Olof Ström, Rune Axelsson, Mats och Karin Markusson, samtliga Märsta.

Händer

Det är dags att notera årets alla evenemang

Hembyggsdagarna inträffar:

☐ Sigtuna, nationaldagsfirande	6 juni
☐ Lunda	1 aug
☐ Norrsunda	8 aug
☐ Husby-Ärlighundra Märsta	22 aug
☐ Vidbo	5 sept

Öppet hus i hembygdsgården Husby skola och Täppavallen blir det i sommar, liksom tidigare år, under söndagarna 13 och 20 juni samt 1, 8 och 15 augusti, som vanligt mellan klockan 11.00 - 15.00. Kaffeservering.

Gökotta Lördag 8 maj kl 08.00

Tillsammans med Norrsunda hembygdsförening

Samling vid rullstensåsen mittemot Vran, Norrsundas hembygdsgård. Vid orienteringsproblem se anslagstavlan på gården.

Följ med Föreningen Nordens lokalavdelning och Sigtuna hembygdsförening till kommunens finska vänort Raisio den 2-5 sept 2004.

Vi besöker Åbo och Nådendal, samt gör en tur genom åländska skärgården, med övernattnig på en spännande ö. Vi reser med buss och bor på hotell.

Föreningen Norden har tagit initiativet. Hembygdsföreningarna i Raisio skrev i vintras till Sigtuna kommun och ville ha kontakt med oss. Detta är ett gyllene tillfälle att etablera en sådan. Genom att åka tillsammans får Sigtunas hembygdsfolk, Nordenmedlemmar och likasinnade vänner i Finland tillfälle att lära känna varandra, glädjas och utbyta erfarenheter.

Kostnad ca 2 500 kr. Programdetaljer är inte klara, men förhandsboka nu. Ju flera vi är, desto roligare och billigare blir det. Ring och anmäl Dig nu!

Hans Ekblom, Föreningen Norden, 591 43010

Barbro Fryklund, Sigtuna hembygdsförening, tel 592 51141

Forts fr sid 15

skrivelser, skattelängder för Älvsborgs lösen mm, som återfinns t ex på de olika landsarkiven och på Riksarkivet.

För hembygdsföreningen är det av stort intresset att dokumentera och bevara alla bomärken från Odensala och Husby-Ärlinghundra socknar. Fotografera bomärken inskurna i äldre trähus och föremål. Försök att om möjligt att bestämma ålder och brukare. Gå igenom bevarade skriftliga dokument och kopiera bomärkesbeläggen, samt anteckna såväl i vilket arkiv som i vilket

dokument de finns. Det är viktigt att noga anteckna årtal, namn på brukaren och var han eller hon bodde. Finns det dessutom så många fynd att man kan följa ett bomärkes arvsgång från generation till generation är det dubbelt värdefullt.

Låt Tidlösan förmedla fynden till föreningens medlemmar!

** Glömda gudstecken. Från fornkylig dopliturgi till allmogens bomärken, Lund 2003. Finns gratis att tillgå på: http://www.lub.lu.se/luft/diss/the_64/the_64_transit.html och kan även beställas av författaren, 0414-30373.*

Valborgsfirande vid Husby skola

Hembygdsgården håller öppet från kl. 19.00

19.30 hälsas alla välkomna med
vårtal av kyrkoherde Johan Engvall

Torsten Englund och Octurne underhåller med
ett litet nyskrivet musikspel "Maj i By"

I skolsalens värme underhåller Inga & Linea Showband
medan vi njuter av kaffe och korv.

Tonträff i Husby Ärlinghundra

Spelmansstämma i miniformat på Tjäppavallen

den 5 juni 2004

Kl. 11.00 – 17.00

Medverkande:

Sigtuna Mässingssextett, kören Sigtuna Röster,
dansgruppen Saltomondale, Norrbacka durspelare
dansgruppen Crazy Flutters, sångkören Octurne,
pianisten Anna Ottosson, rockgruppen Recoil, m fl

*samt musicerande vänner
från vår vänort Rakvere i Estland*

Kl. 16.00 – 17.00

Musikgudstjänst i Husby kyrka
med sånggruppen Octurne och ljusspel
komponerat av Lawaurence Berger

Hembygdsgården håller öppet från kl 10.00

Där kan man bese skolan och museet
samt avnjuta en god kopp kaffe mm

Föreningens styrelse och funktionärer 2004

Ordförande

Sven Eriksson Bromsta, Odensala, 195 92 Märsta, 591 432 95

Vice ordförande

Olle Walldén Rönnvägen 2, 195 44 Märsta, 591 408 25

Kassör

Gunilla Blidborg Norrbackavägen 33, 195 45 Märsta, 591 134 80

Sekreterare

Maud Hedlund-Lidman Bromstabacke, Odensala, 195 92 Märsta, 591 432 52

Hans Nilsson Asphagen, Odensala, 195 92 Märsta, 591 430 06

Eva Svensson Håsta, Odensala, 195 92 Märsta, 591 432 12

Tore Svensson Svensborg, 195 91 Märsta, 591 400 36

Suppleanter

Peder Andersson Kättsta, 195 91, Märsta, 591 164 88

Torbjörn Engholm Friggagatan 13, 195 58 Märsta, 591 144 24

Marianne Frank v.sekr. Slåsta 3, Odensala, 195 92 Märsta, 591 433 31

Egon Hedin Stjärngatan 44, 195 58 Märsta, 591 128 74

Yvonne Johansson Herresta, Odensala, 195 92 Märsta, 591 433 37

Ann-Marie Kruhsberg Bromstabacke, Odensala 195 92 Märsta, 591 433 22

Torsten Nordén Slåsta 3, Odensala, 195 92 Märsta, 591 433 31

Gun Pettersson Lövsäter, Odensala, 195 92 Märsta, 591 430 15

Ansvarig utgivare

Tidlösan

Giselher Naglitsch Neptunusbacken 1, 195 55 Märsta, 591 155 14

Hemsidan:

Arne Ohlsson Syrenvägen 4, 195 42 Märsta, 594 502 22

För museivisningar kontakta:

Skolfogde

Gun Pettersson Lövsäter, Odensala, 195 92 Märsta, 591 430 15

Stugfogde

Ove Åslund Tjädervägen 4, 195 33 Märsta, 591 129 25

Det var vi som sjöng in våren på Ärlingheden 196

Foto: Giselher Naglitsch